

Ağaç kütüğü de üzüntü duyar mı?

“Peygamber Mü’minlere öz nefislerinden evlâdır; zevceleri de Mü’minlerin analarıdır”¹ meâlindeki âyet-i kerîme’nin ifâde ettiği hakikati anlayıp kavrayan her akıl sâhibi, O’ndan ayrı düşmenin ne hazin feryatlarla neticeleneceğini bildiği gibi, akılsız zannettiğimiz her hayat sâhibinin de O’ndan ayrı düşmesi hâlinde feryat edeceği muhakkaktır. Zîrâ Cenâb-ı Hakk tarafından hakkında “**Biz seni âlemlere (başka bir şey’ için değil) ancak rahmet için gönderdik**”² buyurulmuş olan zâtın sebep olduğu rahmet’den onların da istifâde etmiş oldukları şübhe götürmez bir hakîkatdir ki konumuz olan ağaç kütüğünün üzüntüsü, bunun en güzel bir örneğini teşkil etmektedir.

Medîne’ye hicret edip gelen Hazreti Muhammed *sallâ’llâhü aleyhi ve sellem*, Mescid-i Nebî’nin inşasından sonra münâsib bir yere koyduğu bir hurma kütüğünün üzerine çıkarak cemâate hitâb ederdi. Hicret’in dokuzuncu yılında Müslümanlar çoğalınca biraz daha yüksekçe bir yerden cemâate hitâb etmek ihtiyâcını duyan Hazret. Muhammed *sallâ’llâhü aleyhi ve sellem*, marangoz bir kölesi olan Ensar kadınlarından birine “**Marangoz kölene söyle de benim için insanlara hitâb edeceğim zaman üzerine oturabileceğim tahtadan bir yer yapsın**” buyurdu. O köle de Gâbe ormanlarının ılgın ağacından üç basamaklı bir minber yapıp Hazreti Muhammed *sallâ’llâhü aleyhi ve sellem*’in gösterdiği yere koydu.

¹ -Ahzâb, 6.

² -Enbiyâ’, 107.

Bunun üzerine çıkıp hutbelerini okumaya başlayan Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*, bir cum'a hutbesini okurken mescidin bir tarafında bulunan hurma kütüğünün, bir mescid dolusu Ashâb-ı Kirâm'ın huzurunda, *-yavrusundan ayrı düşmüş bir ananın, feryâd-ı iştiyâkı gibi-* inlemeye başladığı görüldü. Bu durumu gören Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*, minberden inerek kütüğü kucaklayıp okşadı ve ***“İstersen seni eskiden yetişip büyüdüğün yere götürüp dikeyim. Sen de yeni başdan olduğun gibi yetiş. İstersen Cennet’de dikeyim de Cennet ırmaklarından, pınarlarından kana kana iç, güzelce yetiş, meyve ver ve meyveni Allâh’ın sevgili kulları yesin. Nasıl istersen öyle yapayım”*** dedi. O da âhireti ve Cenneti dünyaya tercih ettiğini ifâde ederek *-bir yavrunun anasının şefkâtlî kolları arasında sustuğu gibi-* hafif hafif inleyerek susdu. Bundan sonra Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem* de ***“Eğer ben onu kucaklamamış olsaydım, kıyâmet gününe kadar hep böyle inleyip duracaktı. Siz O’nu ayıplamayınız. Çünkü Allâh’ın Rasûlü hangi şey’den ayrı düşerse o şey’ mutlakâ mahzun olur”*** buyurdu.

Bu hâdiseyi bildiren Hadîs-i şerîfe, ***“Hanîn Ciz’ :Hurma kütüğünün feryâd-ı iştiyâkı”*** Hadîsi denir ki mütevâtirdir ve Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in mu'cizelerinden biridir.³

Evet, akıl ve hayat sâhibi olduklarını iddiâ edenlerin bunu düşünüb ibret alarak kudreti her şey'e ziyadesiyle yeten Allâhü Teâlâ'ya yönelib O'na kulluk etmeleri ve O'nun

³ -Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Tercemesi,C.3.ss.73-79. (495-499 no.lu Hadîs-i şerîf'ler ve izâhı). Ahmed Naim.

Ağaç kütüğü de üzüntü duyar mı?

peygamberini tasdik edip öz nefislerinden daha fazla sevmeleri gerekmez mi?

Bu gün mâden levhalarını, tel parçalarını konuşuran, güldüren, ağlatan, inleten ve onlara her istediğini yaptırmaya çalışan insan oğlunun, yarın kupkuru tahta parçalarına da aynı şey'leri yaptıramıyacağını kim iddiâ edebilir?

Bu münâsebetle şu meâldeki âyet-i kerîme'ye bir kere daha kulak verelim. **“Ey akıl ve basiret sâhibleri, siz (bundan) ibret alın”**.⁴

Celâleddin KARAKILIÇ

Din Görevlilerini Olgunlaştırma
Dairesi Başkanı

Not:

Bu yazı, 1971 yılında D.İ.B.
Dergisinde yayımlanmıştır.

⁴ -Haşr, 2.